

Cena kopiowania wzorca niepożądanego waleczności

18 stycznia 2023

Statystyka obrazuje zjawiska, lecz kiedy nikt się nimi nie przejmie, choćby najbardziej niebezpieczne mogą się tylko pogłębiać. Pozorowaniem polityki prorodzinnej był całokształt wszystkiego, co zaistniało po roku 1989. Postępująca kolonizacja nazwana transformacją sprawiła, że rodziny niepełne stanowiące w 2002 r. 18,5%, w roku 2011 liczyły już 24%.

Przyczynami rozpadu rodzin było początkowo bezrobocie, któremu w pogoni za chlebem sprzyjała migracja i zjawisko „eurosierot”. Zmiana warunków pracy na samozatrudnienie, nieograniczony czas pracy zredukowały okazje budowania więzi rodzinnych. Zubożenie przy niskich zarobkach i przepracowaniu jednego, czasem i obojga rodziców stają się załącznikiem konfliktów. Rozstrzyganie sporów w nowym systemie „sprawiedliwości” uznaje, że dzieci dla ich dobra muszą być odebrane rodzicom. W szczególnych przypadkach często bezrobotną matkę obarcza się dalszym wychowaniem dziecka, czy nawet kilkorga dzieci. To już generuje w mentalności kobiety stymulowaną przez doradztwo psychologiczne chęć odegrania się ustaleniem alimentów przekraczających zarobki ojca (o ile ma źródło dochodów). Jeśli nie jest w stanie sprostać alimentacji, szybko trafia za kratki. Jeśli szuka dodatkowego źródła, by uniknąć licytacji przez bezlitosnego komornika części wspólnego majątku, zrażony serią doświadczeń sądowych, nie rozważa ponownego scalenia rodziny dla dobra dzieci. Nie zakłada również nowej.

Nastanie fazy nieskrępowanej niczym „wolności” kobiet i mężczyzn w egocentrycznej wizji realizacji marzeń, stawia

instytucję rodziny powyżej wysoce ryzykownej inwestycji. Wzorzec jest sprawdzony na gruncie amerykańskim. Bolesna atomizacja społeczeństwa uczyniła je niezdolnym do oceny skutków, jeszcze bardziej do ich niwelacji. Ameryka ma największy odsetek dzieci wychowywanych w niepełnej rodzinie. Wśród rodzin niepełnych 80% stanowią samotne matki. 23% ogólnej liczby dzieci wychowuje samotna matka. To trzykrotnie wyższy wskaźnik od przeciętnej na świecie, która wynosi 7%. Dla porównania w Chinach jest to tylko 3%, a w Indiach 4%. Rywalizacja w tym zakresie jest najmniej pożądana. Skutki tej statystyki widoczne są dopiero po 10-20 latach.

Opieka ojcowska w formie bezpośrednio spędzonego z dzieckiem czasu, jeśli nawet mowa o pełnej rodzinie, ogranicza się do 30 minut tygodniowo. Dla porównania – dzieciak spędza 44 godzin tygodniowo na oglądaniu telewizji, graniu w gry komputerowe i przeglądaniu internetu. Zamiast rozwoju przez czytanie 150 stron lektury tygodniowo, treningu fizycznego i potraktowania gier czy internetu weekendowo, utrwała się niemrawy i odtwórczy portret nastolatka wyhamowanego w rozwoju umysłowym o bardzo niewyszukanych planach życiowych.

Z 90% dzieci bezdomnych w USA 85% wychowywanych bez ojca przejawia zaburzenia zachowania. 63% samobójstw wśród nastolatków to dzieci wychowywane bez ojca. Wśród niepełnych rodzin, gdzie brak jest ojca, pojawia się 70% niechcianych ciąż wśród nastolatek. Później te kobiety częściej poddają się zabiegom aborcji niż kobiety wychowane przez oboje rodziców. Dzieci pozbawione ojców 20 razy częściej zachowują się brutalnie. Dzieci z pełnych rodzin znacznie rzadziej popadają w konflikt z prawem. Samotnej kobiecie jest dużo trudniej przekazać zasady i wartości cenione w społeczeństwie. Rola ojca i matki jest komplementarna i niezastąpiona, choć odmienna.

Bezдушna statystyka nie wnika w przyczyny, ogłaszając niszczący stopień skutków. Analizujący dane w Ameryce Patrick Bet-David pomija niezmiernie ważne źródło, jakim jest

państwowa polityka wojny. Permanentnie prowadzone wojny nazwane konfliktami gwałtownie podnoszą statystykę patologii.

Jeśli rządzący Polakami wyślą na wojnę 200 000 mężczyzn, będzie to oznaczać zachwianie życia rodzinnego 200 000 rodzin. Część z nich wróci, ale rodzina okryje się żałobą. Dzieci będą półsierotami. Kto wróci, nawet z pozoru cały, ten po sposobie prowadzenia dzisiejszej wojny nie będzie w stanie odnaleźć się w rodzinie, o ile będzie umiał być samodzielny i odstawić uzależnienia.

Autorstwo: Jola

Na podstawie: [pl.Wikipedia.org](http://pl.wikipedia.org), [YouTube.com](https://www.youtube.com)

Źródło: WolneMedia.net